MECIURILE EDIȚIEI A 52-a A DIVIZIEI A SĂ SE DISPUTE SÎMBĂTA!

De fapt, revista noastră a mai făcut în cîteva rînduri aluzie la eventualitatea disputării jocurilor din etapele Diviziei A în ziua de sîmbătă în locul obișnuitei duminici. Acum, după încheierea unui alt campionat, ideea s-a cristalizat mai bine și de aceea propunem federației de specialitate să studieze și, eventual, să aplice această schimbare de zi, de altfel petrecută ocazional, cînd miercurea erau programate jocuri importante internaționale.

De unde am pornit cînd ne-am formulat această propunere?

De la ideea că micșorarea numărului de spectatori la meciurile de fotbal de duminică se datorează și faptului că, **spre deosebire de anii trecuți, spectacolul fotbalistic are o mare concurență în înmulțirea posibilităților de distracție și în special a gustului tot mai lărgit pentru petrecerea sfîrșitului de săptămînă în afara orașului,** pentru acest „weekend" practicat cu trenul sau cu turismele mereu în creștere.

Apoi, am constatat că duminica **familiile reține pe mulți amatori de fotbal să vină la stadioane,** dorința de a petrece ziua liberă cu familia fiind justificată și valabilă atît pentru spectatori, dar și pentru **jucători care, de regulă, nu au nici ziua de sîmbătă liberă.**

Firește că gîndurile noastre nu au ignorat interesele cluburilor de a avea încasări, de presupus mai mari în ziua de duminică decît sîmbăta. Dar, reducerea programului de lucru în ziua de sîmbătă a întărit ideea noastră și în mod practic, căci, de cînd a fost introdus noul orar de lucru, am constatat că meciurile disputate sîmbăta se bucură de mai mare afluență de spectatori decît acelea programate duminică. În funcție de ora de programare de sîmbătă, spectatorii se duc chiar direct de la serviciu la stadion și apoi au în fața lor o duminică liberă pe care o dedică preocupărilor personale și familiare.

În acest mod s-ar reduce și din concurența televiziunii, căci **sîmbăta amatorii de fotbal ar fi mult mai tentați să se ducă la stadion, decît duminica,** zi de destindere în care se preferă cu ușurință televizorul. Programarea nu ar exclude televizarea unui joc mai important, însă televiziunea ar putea alcătui pentru duminica seara un program de selecțiuni din întîlnirile de sîmbătă, care să fie gustate de noi toți duminica. Așa se procedează în multe țări unde duminică seara se văd la televizor toate golurile unei etape.

REVISTA „FOTBAL" PROPUNE:

Apoi, **sîmbăta, fotbalul nu ar mai avea concurența altor manifestări sportive de anvergură care distrag pe mulți amatori de fotbal.** Lipsa de sincronizare a recentelor finale ale campionatelor europene de box de la București programate duminica la ora 18, simultan cu etapa de fotbal de campionat, a reținut în fața televizoarelor pe majoritatea amatorilor de fotbal din București și din țară. De asemenea, acei amatori de fotbal care duminica se duc și la jocurile de diviziile B și C nu ar mai fi nevoiți să piardă toată ziua de duminică în cazul cînd după amiaza se duc și la întîlnirea de Divizia A.

În adoptarea unui asemenea program sînt și unele rețineri, așa cum rezultă din declarațiile unor antrenori și conducători de secții din orașe în care spectatorii obișnuiți nu au un program redus în ziua de sîmbăta, totuși în majoritate sînt opțiunile pentru schimbarea programării jocurilor etapelor de fotbal în ziua de sîmbăta și de aceea solicităm ca propunerea noastră să se introducă experimental cu începere de la toamnă. Eventual, s-ar putea ține seamă de anotimp și de ora de programare în funcție de înserare, pentru ca și în acele cazuri în care programul de lucru se încheie la ora 15 sau 16 în ziua de sîmbătă, **în lunile august, septembrie și o** parte din octombrie, să se facă **totuși acest experiment interesant,** care ar folosi și cluburilor și echipelor și spectatorilor.

Aurel C. NEAGU

Ștefan COIDUM: La noi, la Craiova, se poate juca sîmbăta. Ar veni la fel de mulți spectatori ca și duminica.

Tiberiu BONE: La Tg. Mureș ar fi riscant. La meciurile noastre vin spectatori și din localitățile învecinate, care nu s-ar mai putea deplasa în cazul unor jocuri programate sîmbăta. Cred însă că s-ar putea face încercări, dar numai în perioada cînd partidele pot începe mai tîrziu. Dacă am avea însă instalație de nocturnă, altceva ar fi...

Constantin CERNAIANU. Este o veche propunere a mea. La Ploiești se poate juca, fără risc financiar, în zilele de sîmbăta. Dimpotrivă, duminica ne pleacă foarte mulți spectatori. Valea Prahovei îi atrage... Și apoi, cea mai mare asistență la un cuplaj bucureștean n-a fost înregistrată într-o sîmbătă?

Constantin RADULESCU: La Cluj se poate juca sîmbăta; numărul spectatorilor și încasările n-ar fi afectate.

Puiu RAPAPORT: Pentru F. C. Argeș programarea sîmbăta ar crea dificultăți. Nu văd reușita ei la Pitești, fără riscul unei diminuări a asistenței.

Valentin STANESCU: Îmbrățișez această idee care mi se pare potrivită în general pentru toate orașele divizionare, dar în special pentru Brașov, unde exodul brașovenilor în ziua de duminică pe Tîmpa și în frumoasele împrejurimi este arhicunoscut.

La buna desfășurare a unui campionat contribuie într-o măsură însemnată și modul cum este alcătuit și respectat programul etapelor și al jocurilor. Succesiunea regulată a acestora, la datele inițial fixate, cu întreruperi minime ca număr și durată și numai în interesul echipei naționale, asigură una din principalele trăsături ale campionatului: REGULARITATEA. Iar alternarea jocurilor acasă-în deplasare, obligatorie într-o competiție după sistemul tur-retur, pune echipele în condiții egale de joc.

Din acest dublu punct de vedere, campionatul 1968/69 a dus la constatări diametral opuse, atrăgîndu-și și laude dar și critici.

De data aceasta, federația — spre cinstea ei — a asigurat campionatului o regularitate cvasi-perfectă în comparație cu alte ediții. A reușit ca în condițiile unui calendar foarte dens să respecte și să facă respectate toate datele inițial fixate, nefăcînd decît două derogări la începutul sezonului: amînarea — motivată — a meciurilor **Politehnica—A.S.A. și F.C. Argeș—Dinamo București.**

În schimb, modul defectuos de alcătuire a programului a nemulțumit foarte mult. N-a fost respectat

PROGRAMARE DIFERITĂ ÎN RETUR!

un criteriu important: **alternarea jocurilor acasă-în deplasare,** ceea ce nu se întîmplă în nici un campionat din străinătate. **U.T.A.,** de pildă, a jucat în toamnă de două ori la rînd acasă (etapele III—IV), apoi două etape consecutive în deplasare (V—VI) și apoi din nou acasă (VII—VIII) și, firește, lucrurile s-au repetat, invers, în returul campionatului. Sperăm că federația va evita în viitor o asemenea programare care pune, periodic, echipele în condiții competitive inegale, în dauna lor și a campionatului însuși.

În legătură cu programarea etapelor (deci și a meciurilor) se mai pune însă o problemă, care afectează normala desfășurare a campionatului, **modul cum unele echipe își apără șansele la un moment dat. S-a observat că în ultimele ediții soarta primului loc și a retrogradatelor a fost decisă spre sfîrșitul întrecerii și chiar în ultima etapă, în împrejurări care — justificat sau nu, e greu de afirmat — au stîrnit uneori suspiciuni. În unele cazuri rezultatele au apărut ca „rod" al unor înțelegeri de culise — imposibil de depistat; în altele, una din echipe — nemaifiind interesată nici în lupta pentru titlu, nici în cea pentru evitarea retrogradării — n-a mai depus interes pentru obținerea unui rezultat favorabil,** poziția sa în clasament nefiind afectată de un eventual eșec, și în acest fel a facilitat succesul sau meciul egal necesar adversarei sale. Și într-un caz și în altul sînt lezate regularitatea, corectitudinea și, implicit, valabilitatea rezultatelor și exactitatea campionatului.

Cum pot fi preîntîmpinate astfel de situații, aparente sau reale?

Supunem federației o soluție sugerată de un sistem de programare folosit în campionatul Franței, care — socotim — constituie un mijloc cu eficiență de cel puțin 60—70%. Și anume: **ORDINEA ETAPELOR DIN RETUR SĂ NU MAI FIE ACEEAȘI DIN TUR.**

În Franța, returul campionatului 1968/69 a început cu jocurile etapei a doua din tur, a continuat — în a doua sa etapă — cu partidele disputate toamna în etapa a III-a și... s-a încheiat cu prima etapă din tur. În modul acesta, pe lîngă faptul că se naște un interes mai mare în jurul campionatului, programarea diferită din retur (în care alternanța teren propriu — în deplasare este respectată cu strictețe) poate răsturna intenții, ante-calcule și socoteli, făcînd echipele mai prudente în tratarea meciurilor lor, fixate în altă ordine decît cea din prima parte a campionatului, eventual PRIN TRAGERE LA SORȚI, în orice caz ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA RETURULUI și nu mai devreme.

Facem această propunere federației noastre de specialitate cu convingerea că chiar dacă nu-i o soluție sută la sută eficace, oferă totuși un mijloc de a feri în bună măsură campionatul de eventuale denaturări.

Petre GAȚU

ACȚIUNI PENTRU ÎNDEPĂRTAREA UNOR ATITUDINI NECORESPUNZĂTOARE DIN PARTEA SPECTATORILOR

Sfîrșitul acestui sezon sportiv a cunoscut, din păcate, o serie de manifestări nesportive din partea unor spectatori care nu înțeleg să renunțe la atitudini de dispreț și persiflare față de unele echipe, exprimate prin cuvinte jignitoare, adeseori prin refrenul „ați mîncat bătaie", mostră a lipsei de respect față de învinși, a nesportivității.

Recent, cu prilejul finalei Cupei disputată pe stadionul „23 August", am fost martorii unei explozii de simpatie față de învingători, care a depășit cu mult limitele civilizate în care suporterii își felicită favoriții și obțin de la ei amintirile unei frumoase victorii, în cazurile în speță, tricourile fotbaliștilor de la Steaua. Jucătorii au fost pur și simplu hăituiți pe teren, tricourile smulse cu brutalitate și apoi fărîmițate, un spectacol deplorabil de care sperăm să fim lipsiți pe viitor.

De-a lungul anilor au fost făcute mai multe încercări pentru a lămuri pe iubitorii fotbalului de necesitatea de a manifesta în totalitatea lor o atitudine sportivă la întîlnirile interne și internaționale. În această direcție, „Trofeul Petschowski" decernat de ziarul „Sportul" orașului Craiova, după notări la fiecare etapă de campionat, a fost ultima inițiativă lăudabilă în această direcție.

Sîntem de părere că întîlnirile dintre fotbaliști și spectatori, obișnuite cu cîțiva ani în urmă, constituiau un bun mijloc de contact între sportivii din teren și spectatorii din tribune. De aceea propunem, ca după vacanța jucătorilor, să se organizeze cu sprijinul consiliilor municipale, județene și orășenești de sport, asemenea întîlniri în care sportivii să-și spună cuvîntul, să răspundă la întrebări, să fie cunoscuți mai bine de iubitorii fotbalului, să se stabilească astfel o atmosferă de respect reciproc care să dăinuie apoi mai mult timp. Organizațiile de tineret din marile uzine, întreprinderi și instituții ar putea sprijini organizarea unor asemenea reuniuni care, sîntem convinși, ar constitui un bun mijloc pentru îndepărtarea unor atitudini necorespunzătoare, atît din partea spectatorilor, cît și a jucătorilor.

Am opina de asemenea, ca gustul explicabil, de înțeles, al tinerilor spectatori pentru amintiri sportive de la echipele și jucătorii pe care-i îndrăgesc să fie satisfăcut prin confecționarea și punerea în vînzare a unor ecusoane, fanioane, insigne, tricouri și chiar treninguri cu emblemele cluburilor favorite. În străinătate există o adevărată industrie a acestor suveniruri care aduce și venituri și astîmpără și aviditatea colecționarilor. La noi nu se găsesc de fel în vînzare asemenea obiecte; este imposibil să cumperi de la un magazin o insignă, un breloc sau un fanion, fie și din plastic. Cîteva realizări de pînă acum au fost minime, în cantități foarte reduse și la prețuri inaccesibile.

Sîntem convinși că preocuparea pentru confecționarea unor asemenea suveniruri sportive ne-ar scuti pe viitor să mai asistăm la scene ca acelea din finala Cupei, cînd tricourile și ecusoanele jucătorilor au fost smulse atît de necivilizat. (a. n.)

Carnet

PANORAMIC (I)

de EUGEN BARBU

S-a încheiat cel mai dinamic campionat din ultimii ani și părerile sînt unanime: a fost o reușită. Cu toate că numărul echipelor a crescut cu două și că programul a fost foarte încărcat (socotind și activitatea internațională), semne de prea mare oboseală la jucători nu s-au observat, deși **scheletul Dinamo** a terminat vizibil marcat ultimele etape. Concluziile ce se pot trage pot fi pripite, dar este inevitabil să vorbim despre cîteva lucruri ce ni s-au impus pe parcursul acestui an interesant.

Nu știu dacă poate fi vorba despre **un salt calitativ** al fotbalului nostru, dar despre un progres de concepție, da. Apoi mai poate fi semnalată ivirea unei noi generații de jucători, **proaspeți** în toate sensurile, cu o altă mentalitate, fără tararea inițială, fără steaua neagră a ratării pe frunte. Este vorba, pur și simplu, de ivirea unor **personalități** fotbalistice de prima mărime, personalități ce ar avea loc oricînd în concernul european și mondial al jocului cu mingea rotundă. Dacă în Dumitrache, un om foarte avizat, vedea un Tostao, asta este o realitate. Dacă Dobrin face furori în Turcia, lucru nu mi se pare neverosimil, de vreme ce veteranul Nunweiller îl e aproape de titlul de cel mai bun jucător care a evoluat în țara vecină pe parcursul ultimelor 300 de zile. Sîntem siguri că Datcu, Constantin și Jenei care vor lua probabil și ei drumul Orientului vor arăta că școala românească de fotbal are talente de primă mărime. Ei sînt departe de a fi niște **persoane consumate** și se va dovedi, nu numai în cazul lor, că atunci cînd vor fi siliți să se respecte mai mult, și asta din motive contractuale, valoarea le va spori imediat și considerabil, pentru că viciul fundamental al condiției la club în țara noastră este acela al **lipsei de angajament,** al **lipsei de obligație.** Cînd marele piteștean de 22 de ani va intra între paragrafele unor legi pe care abia le bănuia, va ști cît a greșit în România dedîndu-se viciului dulce al ingurgitării de zeamă de prună. Cînd se va vindeca de iluzia că numai alcoolul te poate face fericit și va simți cît de talentat este **în realitate,** abia atunci va căpăta stimă față de cei ce s-au purtat sever cu el, pentru că înzestrarea obligă! După mine, unul, cu toate că pentru fotbalul nostru ar fi o pierdere, lui Dobrin ar trebui să i se dea drumul să joace peste hotare **pentru ca să se descopere...**

Vorbeam despre o concepție nouă și ea a fost evidentă mai întîi în meciurile naționalei noastre unde rezultatele au fost bune, dacă nu excelente anul acesta. Apariția unei mentalități deloc defetiste nu este întîmplătoare și mi se pare strîns legată de nașterea acelei noi generații despre care vorbeam la început. Jucători ca Dinu, Dumitru, Boc, Dan, Ghiță (care nu este chiar un boboc, dar prin mentalitate aparține acestei generații), Lucescu (de asemenea, trecut de prima tinerețe), Domide, Broșovschi, Beldeanu, Ionescu sînt înainte de toate, oameni care se iau în serios, avînd respect față de persoana lor și de talentul ce i-a ajutat să se afirme.

Acești jucători au imprimat, la cluburi și la națională, un stil lejer, lipsit de disperare și sentimentalism, nu ceva blazat și zeflemist, cît o încredere în forțele proprii, fără de care nimeni nu putea să țină Anglia în șah pe **Wembley** și să bată Elveția la Lausanne. E mult, dar ce s-a cîștigat, trebuie păstrat. Mi se pare că prima operație pe care Federația de specialitate trebuie s-o susțină este aceea de întărire a autorității antrenorului. Fără o muncă severă de zi cu zi, ceea ce astăzi ni se pare minunat, mîine va fi o amintire. Jucători și susținători trebuie să înțeleagă că numai munca în cadrul cluburilor va duce pe toate planurile la succese. Aici, orice eforturi nu trebuie să pară prea mari. Cariera de fotbalist cere la ora de față o mare putere de sacrificiu, de refuz al unor plăceri obișnuite. Cine nu înțelege asta, își pierde vremea degeaba.

Data viitoare: analiza spectrală a clasamentului, a **stilurilor** echipelor și a ceea ce a fost și ar mai trebui făcut.

P. S. Citesc în **„Scînteia"** că la Cluj trei jucători ai **Universității** s-au făcut vinovați de huliganism. Ce crede Cîrjan despre **fraternizarea cu jucătorul la bodegă?**